Studiu

privind îmbunătățirea rezultatelor elevilor cu dificultăți de învățare în urma implementării planului remedial la disciplina TIC

Florea Alina Simona, Colegiul Tehnic Câmpulung

„Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care îl câştigăm.” (Victor Hugo)

Realizarea activităților de tip remedial este un factor esențial în concretizarea ajutorului pe care un cadru didactic îl poate oferi unui elev cu dificultăți de învățare. Printr-o strânsă colaborare cu cadrul didactic de sprijin, se pot realiza planuri remediale eficiente pentru a-l ajuta pe elev în atingerea obiectivelor propuse. Remedierea vizează instruirea de tip unu-la-unu, dar şi instruirea în grupuri mici, şi de asemenea, şi activități orale şi scrise. Predarea remedială se bazează pe competențe, mai mult decât pe conținuturi efective.

Printre metodele de lucru în predarea remedială se numără revizuirea şi adaptarea planificărilor la materia predată, monitorizarea permanentă a rezultatelor şi a progresului, respectiv a regresului şcolar al elevului cu dificultate de învățare; identificarea punctelor slabe şi a punctelor forte ale elevului; stabilirea priorităților de învățare şi monitorizarea permanentă a prezenței elevilor atât la orele de curs, cât şi la orele de consultații. Una dintre cele mai pregnante probleme pe care le întâmpinăm în cazul elevilor cu dificultăți de învățare, este problema abandonului şcolar. Insuccesul permanent al acestora şi lipsa simțului vreunei realizări pe mulți elevi îi determină să nu îşi mai dorească revenirea la şcoală, din cauza sentimentelor de ruşine, de incompatibilitate cu statutul de elev, de insucces. Eşecul şcolar reprezintă un fenomen actual cu care se confruntă învățământul şi care ia amploare pe zi ce trece. Orice cadru didactic care se confruntă cu problema eşecului şcolar la elevii săi, trebuie să fie preocupat de cercetarea cauzelor care determină eşecul şi de luarea unor măsuri în vederea diminuării situațiilor de acest gen, în special cunoscând faptul că situațiile de eşec şcolar pot conduce la finalitate negativă, mai exact la abandonul şcolar. Cunoaşterea şi abordarea diferențiată a elevilor reprezintă un mijloc eficient de prevenire şi înlăturare a eşecului şcolar. Numai cunoscându-i pe elevi poţi să-i priveşti cu empatie, poţi să te apropii de ei, poţi să-i determini să aibă încredere în ei şi în tine. Numai astfel putem să formăm toţi elevii la nivelul maxim al posibilităţilor lor, să antrenăm fiecare elev în învăţarea activă, să intervenim conştient în momentele dificile, să prevenim rămânerile în urmă la învăţătură. Este necesară cunoaşterea elevilor, bazată pe metodele de cercetare psihopedagogică, utilizarea unor metode activ participative care permit detectarea ezitărilor sau a eşecurilor parţiale, identificarea punctelor tari şi a celor slabe ale elevilor.

Apariţia conceptelor de educaţie integrată şi şcoală incluzivă a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educativ, astfel că analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare.

Un proces de învățare eficient este acela în care elevul cu C.E.S. dobândeşte autonomie personală, reuşeşte să comunice, să-şi formeze interese cât mai diverse, să-şi însuşească deprinderi manuale şi să-şi formeze comportamente adecvate situațiilor sociale, ceea ce permite integrarea socială.

Tehnologia informației şi a comunicării este deosebit de valoroasă în procesul de învăţare a copiilor, şi în mod deosebit a celor cu cerinţe educaţionale speciale (CES). De aceea, folosirea tehnologiei informatice este de mare importanţă la aceşti copii reuşind ca prin folosirea unei taste să indice o alegere, să exprime dorinţe, necesităţi.

În procesul de învăţare sunt remarcate o serie de avantaje ale sistemului TIC pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale ce permit copiilor să devină din spectator (folosirea computerului pentru stimulare senzorială), participant (interacţiunea cu mediul de învăţare), iar apoi creator (modificarea mediului conform dorinţelor, intereselor). Folosirea TIC nu este un scop în sine, ci un mijloc de a satisface anumite cerinţe prin care procesul de învăţare a copiilor cu CES devine din ce în ce mai personalizat, individualizat şi eficient.

De obicei, copiii întâmpină dificultăţi în fixarea şi folosirea fiecărei taste şi se recomandă să se folosească la acest nivel, taste de culori diferite. Pe această linie progresivă, cel mai mare salt cognitiv pe care-l realizează copilul în procesul de învăţare se află la aceste nivele. Acest lucru presupune să se treacă de la nivelul în care copilul doar apasă o tastă în mod repetat, pentru a obţine un premiu, la nivelul în care el trebuie să se gândească ce tastă trebuie să apese şi în ce moment al desfăşurării sarcinii de lucru.

Metoda paşilor mărunţi este de asemenea posibilă, prin crearea de etape intermediare pe care fiecare copil să le poată depăşi în condiţii şi cu rezultate cât mai bune. Identificarea şi alegerea fiecărei etape intermediare presupune o atentă monitorizare a elevului de către profesor, care, cunoscând programele de studiu, va putea sugera următoarea etapă pe care trebuie să o parcurgă elevul.

Există o necesitate reală de a planifica eficient un curriculum TIC extins şi echilibrat pentru a fi adecvat necesităţilor de dezvoltare şi facilitare a accesului în societate a elevilor cu CES.

Ținând cont de cele prezentate, am realizat un studiu se referă la integrarea unui elev cu deficiențe de învățare. La clasă, am aplicat testul inițial la disciplina T.I.C.. După evaluarea, eleva, la care se referă acest studiu, a obținut nota sub nivelul clasei.

Corelând rezultatele la testarea inițială cu rezultatele de la clasă la disciplină, am stabilit că eleva prezintă dificultăți de învățare. Astfel, pentru o bună integrare în învățământul de masă, a fost necesară adaptarea curriculumului clasei, la nivelul de cunoștințe a elevei. Împreună cu acest document, au fost întocmite planurile de intervenție individualizată, am întocmit un curriculum adaptat pentru disciplina T.I.C..

Pentru disciplina Informatică și TIC, am adaptat nivelul minimal de cunoștințe la nivelul lor de înțelegere și redare. Aceștia, și-au exersat, pe rând abilitățile de scriere la calculator.

În acest sens am conceput fișe de lucru care pot fi aplicate pentru a evalua competențele elevilor, conform programei școlare dar pentru niveluri cognitive diferite. O evaluare diferențiată ne permite să identificăm mai ușor progresul tuturor elevilor, ne ajută să descoperim modul în care elevii gândesc.

Fişa de lucru – Calcul tabelar

1. Lansaţi aplicaţia Microsoft Office Excel.

2. Redenumiţi prima foaie de lucru “Medii generale” şi introduceţi următoarele informaţii despre rezultatele obţinute de 10 elevi la sfârşitul anului şcolar:

	A	B	C	D	E	F
1	Nr.crt.	Nume	Prenume	Media Sem.1	Media Sem. 2	Media Generală
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						

3. Redimensionaţi coloanele, astfel încât să fie vizibile toate informaţiile.

4. Coloanele cu mediile obţinute, se vor formata tip Număr cu 2 zecimale.

5. Coloana “Media generală”, se va calcula automat ca medie aritmetică a mediilor obţinute în cele două semestre, adică (Media Sem. 1+Media Sem. 2)/2.

6. Calculaţi în celula C15, media generală pe clasă (funcţia AVERAGE).

7. Calculaţi în celula C17, cea mai mică medie pe clasă (funcţia MIN).

8. Calculaţi în celula C19, cea mai mare medie pe clasă (funcţia MAX).

9. Aplicaţi tabelului un contur exterior cu linii duble de culoare verde/albastru şi linii interioare punctate de culoare galben/roşu.

10. Formataţi datele din tabel: Times New Roman, 12, centrat. Antetul şi valorile obţinute la cerinţele 6-8 vor fi îngroşate.

11. Salvaţi fişierul cu numele funcţii_nume_prenume.xlsx.

Fişa de lucru –Crearea prezentărilor electronice

1.Lansaţi aplicaţia Microsoft PowerPoint.

2.Creaţi o prezentare cu tema "Anotimpurile".

3.Primul slide va conţine titlul prezentării şi numele realizatorului.

4.Pentru fiecare anotimp se vor crea câte 2 slide-uri.

5.Primul slide va avea o imagine de fundal sugestivă şi numele anotimpului va fi scris cu WordArt.

6.Al doilea slide va conţine un colaj cu 2-3 imagini specifice pentru anotimpul respectiv. Imaginile pentru colaj se vor formata cât mai atrăgător (bordură, formă, efecte, ajustare).

Adaptarea curriculumului şcolar, la disciplina TIC, aduce o ameliorare a decalajelor dintre nivelurile elevilor clasei şi cei cu dificultăţi. Scopul acestor adaptări curriculare este însuşirea noţiunilor de bază, în ceea ce priveşte disciplina. Dacă facem referire la disciplina TIC, adaptarea cunoştinţelor se face mai uşor şi rezultatele sunt vizibile de la o oră la alta, şi datorită utilizării, acasă, a calculatorului. De apreciat este efortul copiilor cu dificultăţi de învăţare, la această disciplină, de a realiza lucrări practice primite ca şi sarcini de lucru de către ceilalţi elevi. Rezultate îmbucurătoare la disciplină, sunt vizibile, mai ales, atunci când lecţia este interactivă, când se folosesc jetoane, insigne, hărţi şi materiale didactice ce captează interesul prin animaţie, culori, etc.

Bibliografie

- Nicola, Ioan, *Pedagogie*, E.D.P. Bucureşti, 1994;
- Popenici, Ştefan (coord.), *Managementul clasei pentru elevii cu* ADHD, *Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar*, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008